

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Tomášem Švecem, Ph.D. v právní věci

žalobce: **D. A., nar. X**
státní příslušnost X

zastoupen: **JUDr. Matějem Šedivým**, advokátem,
se sídlem Václavské náměstí 21, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: **Ředitelství služby cizinecké policie**,
se sídlem Olšanská 2, 130 51 Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. června 2023, č.j. CPR-18834-3/ČJ-2023-930310 - V240,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy, Odbor cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort ze dne 14. 4. 2023, č.j. KRPA-132213-13/ČJ-2023-000022-ZAM o správním vyhoštění žalobce podle ust. § 119 odst. 1 písm. c) bod 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) a o stanovení doby, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, v trvání jednoho roku.

II. Podstatný obsah žaloby

2. Žalobce ve své žalobě namítal, že se správním orgánům doznal k výkonu nelegální práce ode dne 1. 3. 2023, avšak správní orgány protiprávní stav vymezily již ode dne 20. 2. 2023, což podle žalobce z podkladů rozhodnutí nevyplývá, neboť datum uzavření dohody o provedení práce (1. 10.2022) a datum počátku evidence jízd v aplikaci X (20. 2. 2023) neprokazují to, že vykonával nelegálně práci řidiče taxislužby již od 20. 2. 2023.
3. Dále namítal, že žalovaný na jeho námítky uvedené v odvolání proti rozhodnutí nalézacího správního orgánu nijak nereagoval, když toliko lakonicky uvedl, že i kdyby byl protiprávní stav vyměřen jinak, tak by byl žalobce postižen opatřením ve shodné výši. Z toho pak podle žalobce vyplývá, že doba trvání protiprávního stavu není rozhodujícím faktorem, s čímž nesouhlasí, neboť z ust. § 174a zákona o pobytu cizinců vyplývá, že se výše ukládaného opatření odvíjí od závažnosti protiprávního jednání, kterou významně ovlivňuje doba jeho trvání.

III. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný ve vyjádření k žalobě plně odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde se podrobně vyjádřil k celé věci a přezkoumatelně uvedl důvody, pro které bylo shledáno naplnění znaků skutkové podstaty ust. § 119 odst. 1 písm. c) bodu 1 zákona o pobytu cizinců.
5. Pokud jde o uplatněné žalobní námítky, odkázal žalovaný na odůvodnění rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a také na odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť má za to, že v rámci správního řízení se zcela dostačujícím způsobem vypořádal se vším, co v řízení vyšlo najevo.
6. Žalovaný je přesvědčen, že v odvolacím řízení postupoval v souladu se zákony a ostatními právními předpisy, jakož i mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu, a ze své strany neshledal žádné porušení zákonných ustanovení, a proto navrhl zamítnutí žaloby.

IV. Obsah správního spisu

7. Ze správního spisu soud zjistil tyto, pro řízení podstatné, skutečnosti.
8. Žalobce byl dne 14. 4. 2023 kontrolován hlídkou Policie ČR poté, co si jej povšimla při řízení motorového vozidla tov. zn. Škoda Octavia, RZ X a rozhodla se u tohoto vozidla provést v ul. Rokycanova, Praha 3, silniční kontrolu. Ke kontrole žalobce předložil biometrický cestovní doklad č. X vydaný Republikou Uzbekistán, z něhož bylo zjištěno, že žalobce má platné povolení k pobytu POL č. X od 25. 5. 2021 do 11. 5. 2024. Kromě toho žalobce předložil svůj mobilní telefon, ve kterém se přihlásil do svého profilu v aplikaci X a poskytl náhled na svůj profil řidiče, ze kterého byly zadokumentovány jízdy ve dnech 10. 4. – 14. 4. 2023, které žalobce zajišťoval. K této výdělečné činnosti žalobce předložil dohodu o provedení práce uzavřenou dne 1. 10. 2022 a výpis z evidence vozidel taxislužby. S ohledem na shora uvedené tak vzniklo podezření, že je žalobce na území České republiky zaměstnán bez platného povolení k zaměstnání, protože byl podle ust. § 27 odst. 1 písm. a) zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zajištěn.
9. Dne 14. dubna 2023 správní orgán prvního stupně zahájil správní řízení ve věci správního vyhoštění žalobce. Žalobce do protokolu o výsledku účastníka řízení za přítomnosti tlumočnice jazyka ruského, jejímž překladu podle svých slov rozuměl, uvedl, že přicestoval do schengenského prostoru v roce 2019, konkrétně do Polska, na základě cestovního dokladu a polského víza. V Polsku si rovněž zařídil pobyt a pobýval zde do ledna roku 2022, přičemž pracoval v oděvním průmyslu a poté odletěl zpět do Uzbekistánu. Naposledy vstoupil do schengenského prostoru dne 1. 8. 2022, a to opět do Polska, kde opět hodlal pracovat v oděvním průmyslu. Jelikož ale zaměstnavatel zkrachoval, přicestoval v lednu 2023 do České republiky, aby si vydělal nějaké peníze. Za tím účelem kontaktoval společnost X a podepsal s ní dohodu o provedení práce. Vůz, se kterým jezdil v době kontroly, má od uvedené společnosti zapůjčený za 4.000,- Kč týdně. Když je volné jiné auto, jezdí tímto jiným autem za stejnou sazbu. Dohodu o provedení práce podepsal 28. 2. 2023 a neví, proč je tam datum podpisu 1. 10. 2022. Povolení k zaměstnání nemá, zaměstnavatelem je společnost X. Dále k tomuto zaměstnání žalobce výslovně uvedl, že pracoval zhruba dva měsíce, profil na platformě X si založil sám a přístupové údaje k tomuto profilu nikomu neposkytoval. K výkonu činnosti řidiče užíval různá vozidla. K dotazu správního orgánu uvedl, že věděl, za jakých podmínek může pobývat a pracovat na území České republiky. Dále žalobce uvedl, že v České republice nevlastní žádný majetek a kromě příjmu z práce pro X mu zajišťovali finance a pomoc kamarádi. Prostředky na další pobyt či vycestování má. Ke zdravotnímu stavu uvedl, že je dobrý. K osobním poměrům uvedl, že je ženatý a má tři děti. Rodina pobývá v Uzbekistánu. Na území České republiky nikoho nemá ani zde nesdílí společnou domácnost s občanem Evropské unie. K možností návratu do země původu se žalobce vyjádřil tak, že mu tam žádné nebezpečí nehrozí a ve vycestování mu nebrání žádná překážka. Má se kam vrátit. V případě vyhoštění vycestuje dobrovolně.
10. Z dohody o provedení práce ze dne 1. 10. 2022 uzavřené mezi žalobcem a společností X se podává, že se žalobce zavázal vykonávat pro uvedenou společnost v době od 1. 10. 2022 do 31.12.2023 práci řidiče silniční motorové osobní dopravy za úplatu ve výši 125,- Kč za hodinu. Z fotografie přehledu týdenních příjmů v účtu žalobce v platformě X se podává, že žalobce realizoval příjmy z práce řidiče osobní motorové přepravy ode dne 20. února 2023.
11. Ze závazného stanoviska Ministerstva vnitra ev. č. ZS55839, ze dne 14. 4. 2023, k možnosti vycestování žalobce se podává, že vycestování žalobce do Uzbekistánu je možné.

12. Správní orgán prvního stupně následně poté, co umožnil žalobci seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí, vyjádřit se k nim a navrhnout jejich doplnění ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správního řádu, vydal rozhodnutí o správním vyhoštění žalobce, proti kterému se žalobce včas odvolal k žalovanému, který žalobou napadeným rozhodnutím odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí nalézacího správního orgánu potvrdil.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

13. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních námitek vycházejících přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu ve smyslu ust. § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „s.ř.s.“). Rozhodoval přitom bez nařízení jednání, neboť žalobce k výzvě a poučení soudu podle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. nevyjádřil svůj nesouhlas s takovým projednáním věci a žalovaný naopak výslovně souhlasil s rozhodnutím bez nařízení jednání. Soud pak tedy za této situace a s ohledem na obsah správního spisu nepovažoval nařízení jednání za nezbytné.
14. Podle § 119 odst. 1 písm. c) bodu 1. zákona o pobytu cizinců policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států, až na 3 roky, je-li cizinec na území zaměstnán bez platného oprávnění k pobytu nebo povolení k zaměstnání, ačkoli je toto povolení podmínkou výkonu zaměstnání, na území provozuje dani podléhající výdělečnou činnost bez oprávnění podle zvláštního právního předpisu nebo bez povolení k zaměstnání cizince zaměstnal nebo takové zaměstnání cizinci zprostředkoval.
15. Podle § 120a odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců je policie v rámci rozhodování o správním vyhoštění podle § 119 a 120 povinna si vyžádat závazné stanovisko ministerstva, zda vycestování cizince je možné (§ 179); to neplatí, pochází-li cizinec z bezpečné země původu podle jiného právního předpisu a neuvedl-li skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven skutečnému nebezpečí podle § 179.
16. Podle § 174a odst. 1 zákona o pobytu cizinců při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště. Účastník řízení je povinen v rámci řízení poskytnout ministerstvu veškeré relevantní informace potřebné k posouzení přiměřenosti vydaného rozhodnutí.
17. Podle § 119a odst. 2 zákona o pobytu cizinců rozhodnutí o správním vyhoštění podle § 119 nelze vydat, jestliže jeho důsledkem by byl nepřiměřený zásah do soukromého nebo rodinného života cizince.
18. Zdejší soud má v první řadě za nepochybné, že žalobce na území České republiky vykonával bez příslušného povolení práci řidiče osobní motorové dopravy v rámci platformy X od 1. 3. 2023, neboť potud ani žalobce zjištění skutkový stav nerozporoval. Pokud pak jde o dobu od 20. 2. 2023 do 28. 2. 2023, kterou již žalobce rozporoval, má soudu tuto část protiprávního jednání žalobce za prokázanou fotografiemi jednotlivých statistik z účtu žalobce v aplikaci X, zejména pak z přehledu týdenních příjmů žalobce, ze kterého se podávají příjmy žalobce

realizované již od 20. 2. 2023. Dřívějšimu počátku výkonu práce žalobce oproti jím přiznanému nasvědčuje i dohoda o provedení práce, která byla mezi žalobcem a společností X uzavřena již dne 1. 10. 2022 a nic nenasvědčuje tomu, že by měla být podepsána až 28. 2. 2023. Žalobce naopak ještě kromě pevného data (1. 3. 2023) na jiném místě svého výsledku uváděl, že prostřednictvím platformy X pracoval zhruba dva měsíce, což by pokrylo i dobu od 20. 2. do 28. 2. 2023. Tyto údaje sdělené žalobcem jsou pak pro svoji vzájemnou rozpornost nevěrohodné. Údaj o započetí práce ode dne 1. 3. 2023 je pak ještě v rozporu právě se shora uvedeným podklady rozhodnutí (fotografie z účtu žalobce v aplikaci X), protože jej rovněž nelze považovat za věrohodný.

19. K žalobnímu tvrzení, že profil žalobce mohl využívat i jiný řidič, soud uvádí, že k jeho prokázání žalobce neoznačil žádný důkaz. Navíc toto tvrzení sám v rámci svého výsledku v procesním postavení účastníka správního řízení vyvrátil, když uvedl, že přihlašovací údaje ke svému profilu v aplikaci X neposkytl jiné osobě s tím, že příslušný účet používal pouze on.
20. Nelze souhlasit ani s žalobním tvrzením, že žalovaný nijak v napadeném rozhodnutí nereagoval na odvolací námitky žalobce, když žalovaný se námitkou žalobce ohledně neprokázané nelegální práce v době od 20. 2. 2023 do 28. 2. 2023 dostatečně vypořádal na str. 4 napadeného rozhodnutí, kde uvedl, že vycházel nejen z tvrzení žalobce o zahájení výkonu práce od 1. 3. 2023 ale i z jeho dalšího tvrzení o výkonu práce zhruba po dobu dvou měsíců, což koresponduje zejména s přehledem týdenních příjmů zachyceným fotograficky přímo z účtu žalobce v aplikaci X, který podle svých slov užíval po celou dobu pouze žalobce. Není tedy pravdou, že by žalovaný toliko lakonicky uvedl, že i kdyby byl protiprávní stav vyměřen jinak, tak by byl žalobce poškozen opatřením ve shodné výši, jak uvádí žalobce.
21. S ohledem na shora uvedené tedy soud neshledal, že by správní orgány neprokázaly dostatečně protiprávní jednání žalobce v rozsahu, který mu přičetly, ani že by se žalovaný nedostatečně vypořádal s odvolací námitkou žalobce ohledně neprokázané nelegální práce v době od 20. 2. 2023 do 28. 2. 2023.
22. Soud má dále za to, že žalovaný napadené rozhodnutí řádně odůvodnil a vypořádal se dostatečně v rozsahu odpovídajícím obsahu odvolání žalobce. Správní orgány se také správně a dostatečně zabývaly i přiměřeností zásahu napadeného rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce podle ust. § 119a odst. 2 zákona ve spojení s ust. § 174a zákona.
23. V případě žalobce tak došlo k naplnění podmínek pro uložení správního vyhoštění dle § 119 odst. 1 písm. c) bodu 1. zákona o pobytu cizinců a správní orgány tedy postupovaly správně, pokud dospěly k témuž závěru.

VI. Závěr a náklady řízení

24. Soud tedy se shora uvedených důvodů dospěl k závěru o nedůvodnosti žalobních námitek v podobě, v jaké byly žalobkyní uplatněny, a žalobu proto zamítl.
25. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.r.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Příkladně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s., a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze, dne 11. srpna 2023

JUDr. Tomáš Švec, Ph.D. v.r.

samosoudce